

XI

Розійшлися дві дороги в полі,
Й не зійдуться вже вони ніколи.

Розлучилися два серця вірні,
Душі дві, лихій судьбі покірні.

І пішли по двох шляхах розбіжних,
З роздорожжя по дорогах ріжних.

Поміж ними серед роздорожжя
Хрест остався і колюча рожа.

Доокола смерк, поля безмірні,
Розлучилися два серця вірні.

Розійшлися дві дороги в полі,
Й не зійдуться вже вони ніколи.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Intermezzo»](#);